

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTEREN

11. oktober 2010

Besvarelse af spørgsmål 277 alm. del stillet af Erhvervsudvalget den 17. september 2010 efter ønske fra Orla Hav (S).

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes på baggrund af artiklen i Børsen den 15. september 2010 om, at Danske Bank i Irland slipper for påtale fra Finanstilsynet, fordi National Irish Bank er en filial af Danske Bank – besvare følgende:

- Hvorfor er tabene i et dansk pengeinstituts udenlandske afdeling og de konkrete finansielle strategier mindre risikofyldte, når der er tale om en filial sammenlignet med et datterselskab?
- Er ministeren enig i, at det kan være særdeles vanskeligt for det danske finanstilsyn at foretage konkrete vurderinger af risici i forhold til f.eks. udlån til ejendomsmarkedet i andre lande?
- Er ministeren enig i, at det vil være hensigtsmæssigt, hvis det danske finanstilsyn kan give separate påtaler og påbud til danske bankers udenlandske filialer, sådan at risici for store tab minimeres?

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Svar:

Finanstilsynet har oplyst mig om følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Det er Finanstilsynets vurdering, at risikoen ved dansk pengeinstitutters udenlandske aktiviteter grundlæggende ikke afhænger af, om aktiviteterne er organiseret i en filial eller et datterselskab. Derfor fører Finanstilsynet et løbende tilsyn med danske pengeinstitutters udenlandske filialer og anvender risikooplysninger, påbud og påtaler på samme måde, som når det gælder pengeinstitutternes danske aktiviteter. Tilsynet med danske pengeinstitutters udenlandske datterselskaber sker i samarbejde mellem Finanstilsynet og de lokale tilsynsmyndigheder.

Finanstilsynet fører tilsyn med danske pengeinstitutters udenlandske filialer i samme omfang som med de danske filialer og vurderer pengeinstitutternes risici på de udenlandske markeder, herunder risici på ejendomsudlån, på samme måde som i Danmark. Finanstilsynet har særlig fokus på områder, der kan være forbundet med forøget risiko. Finanstilsynet vurderer, at der er grund til at have øget fokus på danske pengeinstitutters aktiviteter i udlandet, fordi disse aktiviteter er forbundet med andre markedsvilkår og andre økonomiske vilkår end de danske aktiviteter.

Når der er grundlag for det, reagerer tilsynet i form af risikooplysninger, påbud og påtaler. Som et eksempel kan jeg fremhæve, at Finanstilsynet den 30. september 2010 offentliggjorde en redegørelse fra tilsynets inspektion i Danske Banks filial i Irland. Her fremgår det blandt andet, at

banken efter Finanstilsynets inspektioner i 2008 og 2009 har foretaget betydelige og nødvendige tiltag til at forbedre kreditstyringen. I juni 2010 offentliggjorde Finanstilsynet en tilsvarende redegørelse fra sin inspektion i Danske Banks filial i Litauen.

Med hensyn til artiklen i Børsen den 15. september 2010 drejer den sig om et enkelt aspekt at Finanstilsynets virksomhed, nemlig den såkaldte tilsynsdiamant, som Finanstilsynet introducerede tidligere på året. Tilsynsdiamanten fastlægger en række særlige risikoområder med angivne grænseværdier, som institutterne som udgangspunkt bør ligge inden for fra ultimo 2012. I forhold til tilsynsdiamantens pejlemærker måler Finanstilsynet pengeinstitutterne på institutniveau, det vil sige at risikoen i en udenlandsk filial indgår i den samlede risikovurdering af instituttet. Men Finanstilsynet vurderer som nævnt risikoen i de udenlandske filialer særskilt i det løbende tilsynsarbejde.”